

R o z h o d n u t i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky – odvolací disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Bajánkovej a sudcov JUDr. Eleny Berthotyovej, JUDr. Jaroslava Krajča, JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Vojtecha Lefflera v disciplinárnej veci proti JUDr. [REDAKOVANÉ], sudcovi Okresného súdu vo [REDAKOVANÉ], konajúc o odvolaní sudcu proti rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho súdu z 10. júna 2005, sp.zn. 1 Ds 6/2004, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. októbra 2005 rozhodol

t a k t o :

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich (ďalej len „Zákon o sudcoch“) rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – prvostupňového disciplinárneho súdu zo dňa 10. júna 2005, sp.zn. 1 Ds 6/2004 z r u š u j e v celom rozsahu.

Podľa § 129 ods. 4 Zákona o sudcoch sa JUDr. [REDAKOVANÉ] z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 Zákona o sudcoch v znení do 30. septembra 2003, ktorého sa mal dopustiť tak,

ž e

dňa 17. septembra 2002 v kancelárii Okresného súdu vo [REDAKOVANÉ] pre Mgr. [REDAKOVANÉ], nar. [REDAKOVANÉ], trvale bytom [REDAKOVANÉ], vyhotovil počítačovou formou návrh na začatie občianskoprávneho konania na zaplatenie 398 000 Sk, proti odporkyni [REDAKOVANÉ], nar. [REDAKOVANÉ], trvale bytom [REDAKOVANÉ], adresovaný Okresnému súdu Levice, za čo žiadal sumu 10 000 Sk

o s l o b o d z u j e.

Odôvodnenie:

Najvyšší súd Slovenskej republiky – prvostupňový disciplinárny súd na základe postúpenia veci orgánom činným v trestnom konaní, rozhodnutím z 10. júna 2005, sp.zn. 1 Ds 6/2004, uznal JUDr. [REDAKOVANÉ] sudcu Okresného súdu vo Zvolene vinným z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 30 ods. 2 písm. f/ Zákona o sudcoch, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 17. septembra 2002 v kancelárii Okresného súdu vo Zvolene pre Mgr. [REDAKOVANÉ], nar. [REDAKOVANÉ] trvale bytom [REDAKOVANÉ], vyhotovil počítačovou formou návrh na začatie občianskoprávneho konania na zaplatenie 398 000 Sk, proti odporkyňi [REDAKOVANÉ], nar. [REDAKOVANÉ], trvale bytom [REDAKOVANÉ], adresovaný Okresnému súdu Levice, za čo žiadal sumu 10 000 Sk. Za uvedené disciplinárne previnenie uložil sudcovi podľa § 117 ods. 1 písm. b/ Zákona o sudcoch disciplinárne opatrenie, a to zníženie funkčného platu o 10 % na obdobie troch mesiacov.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že výsledky vykonaného dokazovania preukázali, že skutok uvedený vo výrokovvej časti rozhodnutia sudca spáchal. Pri svojom rozhodovaní vychádzal z výpovede sudcu, ktorý nepoprel, že by písomnosť spísal a z výpovede svedkyne Mgr. [REDAKOVANÉ], ktorá usvedčovala sudcu z toho, že žiadal za spísanie návrhu finančnú odmenu. Uvedené konanie sudcu posúdil prvostupňový disciplinárny súd ako disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. b/ Zákona o sudcoch v znení po 30. septembri 2003. Vyslovil, že sudca sa musí zdržať finančných a obchodných aktivít, ktoré by mohli byť v rozpore s jeho nezávislosťou a riadnym plnením pracovných úloh a výkon mimopracovných aktivít sudcu nesmie narušovať dôstojnosť sudcovského úradu. Uložené disciplinárne opatrenie považoval za dostatočné vzhľadom na mieru zavinenia a predpokladanú možnosť nápravy sudcu.

Proti tomuto rozhodnutiu podal sudca odvolanie a žiadal, aby odvolací disciplinárny súd rozhodnutie zrušil a oslobodil ho. Kategoricky poprel, že by za spísanie návrhu na začatie konania žiadal od Mgr. [REDAKOVANÉ] vôbec nejaký finančný obnos. Zopakoval len to, čo v priebehu celého konania, že návrh napísal len preto, že tak vyhovel prosbe svojho priateľa [REDAKOVANÉ]. Trval na tom, že výpoveď svedkyne [REDAKOVANÉ] ohľadom ním žiadanej finančnej sumy je nepravdivá. Skutočnosť, že svedkyňa klamala, odôvodňoval jej blízkym osobným vzťahom s [REDAKOVANÉ], ktorého odsúdil na trest odňatia slobody v trvaní 4 a pol roka pre závažné trestné činy vydierania a znásilnenia. Tento odsúdený vyvíja proti nemu i proti ostatným sudcom trestného úseku Okresného súdu vo Zvolene neustále útoky. Nevierohodnosť svedkyne je

preukázaná aj tým, že popísala kanceláriu sudcu, ktorá mala byť označená jeho menom, hoci kancelárie sudcov takto označené nie sú. Navrhol doplniť dokazovanie oboznámením sa so spisom Okresného súdu [redacted] sp.zn. 2 T 123/99, ide o trestnú vec už právoplatne odsúdeného [redacted]. Ďalej tiež žiadal vyžiadať si správu o povesti na Mgr. [redacted] od orgánu polície.

Na podklade podaného odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky – odvolací disciplinárny súd preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo, doplnil dokazovanie oboznámením sa so správou o povesti Mgr. [redacted] od Obvodného oddelenia PZ Krupina zo 16. septembra 2005 a dospel k záveru že napadnuté rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho súdu nie je správne.

K disciplinárnemu previneniu sudcu malo dôjsť dňa 17. septembra 2002. Vzhľadom k tomu bolo treba konanie sudcu posudzovať podľa § 116 Zákona o sudcoch v znení do 30. októbra 2003 (§ 151b ods. 5 Zákona o sudcoch).

Disciplinárnym previnením podľa § 116 ods. 1 Zákona o sudcoch v znení do 30. októbra 2003 bolo zavinené nespĺnenie alebo porušenie povinností sudcu, správanie, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o nezávislosti sudcu, o svedomitosti a nestrannosti sudcu pri rozhodovaní, o nezaujatosti sudcu voči účastníkom konania a o úsilí ukončiť súdne konanie spravodlivo a bez zbytočných prietáhov. Za disciplinárne previnenie sa považovalo nepreukázanie požadovaných výsledkov podľa zásad hodnotenia sudcov schválených podľa osobitného predpisu na základe hodnotenia práce sudcu a úmyselné uvedenie neúplných údajov alebo nepravdivých údajov v majetkovom priznaní alebo v čestnom vyhlásení podľa § 32.

Prvostupňový disciplinárny súd, po vykonanom dokazovaní, dospel k záveru, že skutok tak, ako bol opísaný vo výroku jeho rozhodnutia sa stal a sudca sa tak dopustil disciplinárneho previnenia.

Odvolací disciplinárny súd preskúmal celé konanie pred súdom prvého stupňa, doplnil dokazovanie oboznámením sa so správou o povesti Mgr. [redacted] od Obvodného oddelenia PZ Krupina zo 16.9.2005 a dospel k záveru, že nesporné je iba to, že sudca JUDr. [redacted] vyhotovil návrh na začatie konania. Nebolo však jednoznačne, bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sudca za spísanie uvedeného návrhu požadoval finančnú odmenu 10 000 Sk. Túto skutočnosť tvrdila iba Mgr. [redacted], sudca v priebehu celého konania túto skutočnosť kategoricky popieral. Pri hodnotení dôkazov nemožno opomenúť, že disciplinárne konanie začalo potom, ako vec postúpil uznesením Úrad boja proti korupcii Prezídia PZ z dôvodu, že nejde o trestný čin. Zo spisu orgánu činného v trestnom konaní vyplýva, že trestné stíhanie za trestný čin

nepriamej korupcie podľa § 162 ods. 1 Tr. zákona bolo začaté na podklade trestného oznámenia [REDAKOVANÉ], ktorý má preukázateľne záporný vzťah k JUDr. [REDAKOVANÉ]. Blízky osobný vzťah svedkyne [REDAKOVANÉ] k [REDAKOVANÉ], ktorý sa navyše vyvinul v úzkej časovej následnosti po spísaní návrhu, vierohodnosť svedkyne ovplyvňuje do takej miery, že jej výpoveď nemožno hodnotiť ako bezvýhradne spoľahlivú a pravdivú.

Keďže v konaní nevyvstal žiaden ďalší dôkaz, na základe ktorého by bolo možné dospieť k záveru, že sudca JUDr. [REDAKOVANÉ] za spísanie návrhu požadoval finančnú odmenu 10 000 Sk, odvolací disciplinárny súd ho oslobodil v súlade s ustanovením § 129 ods. 4 Zákona o sudcoch.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 14. októbra 2005

JUDr. Jana Bajánková, v. r.
predsedníčka odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia: 

